

Arbetskarlen Frans Teodor Karlsson, som bor i huset n:r 6 Rosengatan 2 trappor upp och som är anställd hos ved- och skrothandlaren Johan Erik Ferngren i dennes ved- och skrothandel i huset n:r 31 Sibyllegatan:

En dag omkring 14 dagar före sistlidne julhög, då Karlsson uppehållit sig ensam i förenämnda ved- och skrothandel, hade, troligen vid middagstiden, en man kommit in i affären och frågat, om det funnes några betsman till salu. Karlsson hade härtill svarat ja samt visat mannen den plats på väggen, hvarest betsmanen hängde; och hade det därstädes vid tillfället hängt 3 eller 4 betsman. Mannen hade helt flyktigt sett på betsmanen, där de hängde, och därefter pekat på ett af dem, under yttrande: "Jag tar väl det här". Samtidigt hade mannen frågat, hvad betsmanet kostade; och hade Karlsson svarat, att det kostade 1 krona. Karlsson hade

nu tagit ned det utpekade betsmanet från väggen för att slå in detsamma. Karlsson ville emellertid minnas, att mannen, efter det Karlsson tagit ned betsmanet från väggen, tagit upp en kork från golfvet, hvarest korkar alltid brukade ligga, samt satt densamma på betsmanets krok. Härpå hade Karlsson slagit in betsmanet i ett papper. Karlsson kunde dock numera icke minnas, hvad det varit för slags papper, om det varit tidningspapper eller vanligt omslagspapper, af hvilken senare sort funnes såväl bruna som grå. Han hade slagit in betsmanet synnerligen väl. Handtaget och kroken hade varit neddragna till viktklumpen. Han hade slagit in betsmanet på så sätt, att han vikt papperet öfver klumpen, hvarefter han virat papperet tätt intill såväl viktklumpen som stången, så att papperet blifvit spiralformigt. Papperet hade dock icke räckt ända upp till öfre ändan af stången, utan hade omkring 1 c.m. af stången varit synlig. Då han slagit in betsmanet, hade han äfven sagt till mannen: "Ja det fattas en liten bit häruppe". Mannen hade sagt, att detta gjorde ingenting. Därefter

2

hade Karlsson virat om ett gråaktigt snöre på så sätt, att han börjat nere vid klumpen, där han gjort en knut, samt därefter virat i spiral upp till i närheten af stångens öfre ända, där han äfven gjort en knut eller ett s.k. halfslag. Därefter hade Karlsson öfverlämnat betsmenet till mannen, som betalt detsamma med 1 krona.

Karlsson kunde icke säga, huru betsmenet ifråga inkommit i affären. Det hade emellertid icke varit där någon längre tid. Då det inkommit i affären, hade det saknat handtag med tillhörande klyka. Karlsson hade därför någon tid före betsmenets försäljning till ifrågavarande man, tagit af ett så godt som nytt handtag med tillhörande klyka från ett äfvenledes i affären inkommet skålpundsbetzman och satt handtaget och klykan på ifrågavarande till mannen sedermera försålda betzman.

Öfverflyttningen af handtaget med klyka från skålpundsbetzman till det nu ifrågavarande kilobetzman hade tillgått på så sätt, att Karlsson med en hoftång bändt upp klykan så mycket, att handtaget kunde aftagas; och hade han därefter satt handtaget på kilobetzman, därvid han likaledes med en hoftång klämt ihop klykans skänklar. Det vore mycket antagligt, att klykans skänklar härvid blifvit något skefva. Han mindes äfven, att det af honom sålunda påsatta handtaget var mera bibehållet än själfva kilobetzman, å hvilket det påsattes.

Karlsson lämnades därefter tillfälle att se det å automaten i huset n:r 19 Drottninggatan anträffade och tillvaratagna betsmenet.

Karlsson förklarade därvid, att det honom sålunda förevisade betsmenet var fullkomligt lika det af honom försålda betzmanet; och detta till såväl längd och tjocklek samt utseende i öfrigt. De å det honom förevisade betsmenet varande rostfläckarne hade äfven förefunnits å det af honom till mannen försålda betzmanet. Betsmanets handtag med klyka, vore äfven lika det handtag, som han påsatt betzmanet. Å det honom förevisade bets-

3.

manet syntes, att skänklarna i handtagets klyka vore sneda, hvilket tydligen var beroende därpå, att klykan blifvit uppbänd och sedermera ihopklämd, sannolikt med hoftång. Allt detta gjorde, att Karlsson vore fullkomligt öfvertygad om, att det honom förevisade betsmanet vore samma betsman, som han försålt till ifrågavarande man.

Karlsson har äfven blifvit förevisad det papper, i hvilket betsmanet vid anträffandet förvarades; och förklarade Karlsson, att dylikt papper funnits i affären, där han vore anställd.

Karlsson har vidare å detektivstationen lämnats tillfälle att se Ander; och har Karlsson därvid förklarad, att han i Ander med säkerhet tyckte sig igenkänna den man, som vid förenämnda tillfälle af honom inköpt det ifrågavarande betsmanet. Anders utseende och klädsel öfverensstämde fullkomligt med utseendet och klädseln å den man, till hvilken han försålt betsmanet. Mannen hade nämligen liksom Ander haft enradig öfverrock, svart styf hatt samt uppstående hvit krage.

Karlsson trodde äfven, att Ander vid ett föregående tillfälle i något ärende varit inne i affären hos Karlsson.